

V. RIEDLBAUCH

SONATA PRO DECHY A BICI (Rožmberská)
SONATA FOR WINDS AND PERCUSSION ("Rožmberk")

- I. Grave 2'41"
II. Allegretto moderato (attacca)
III. Adagio (attacca) 9'56"
IV. Vivace

L. KUBÍK

KONCERT PRO KLAVÍR A ORCHESTR
CONCERTO PIANO AND ORCHESTRA 13'14"

P. FIALA

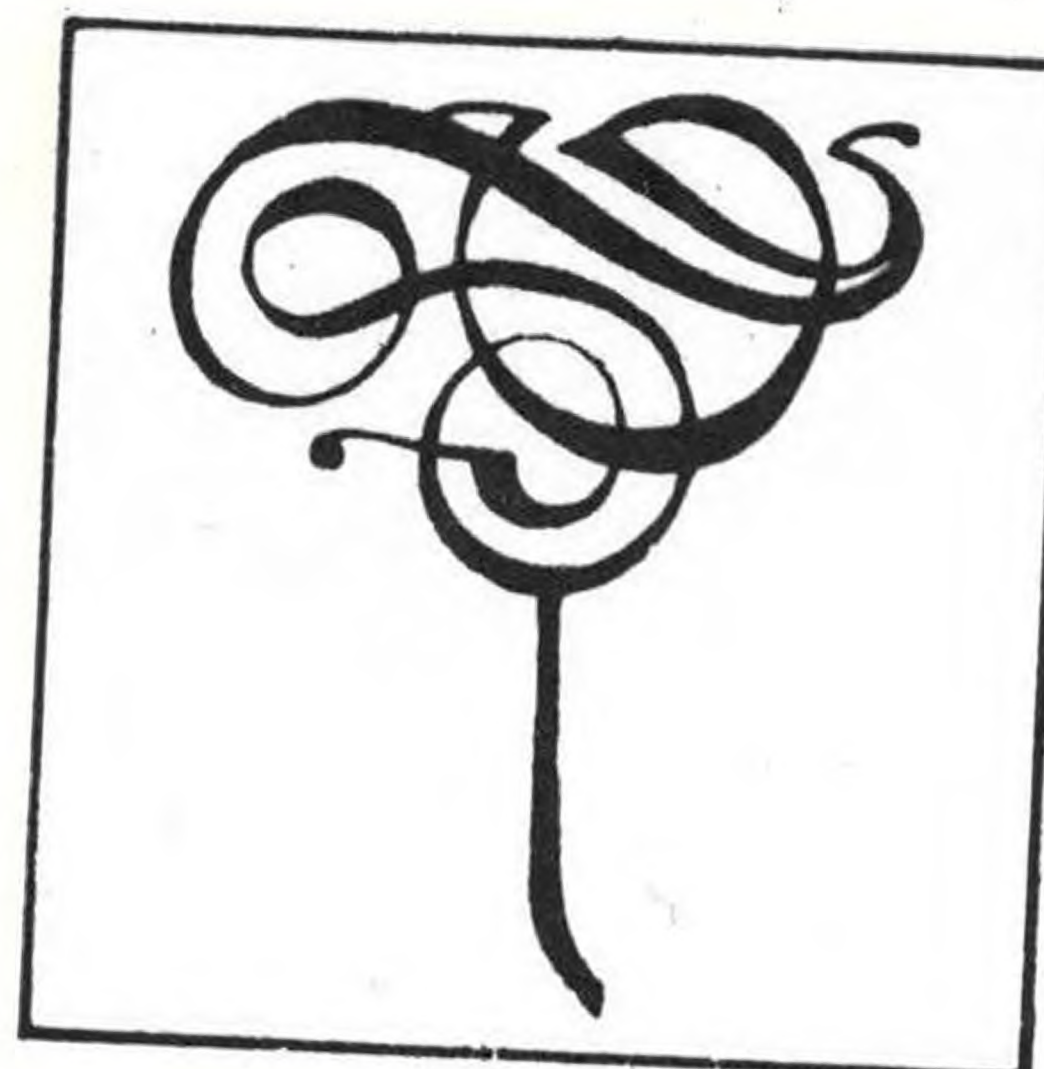
MUSICA FESTIVA PER ORGANO 7'20"

E. ZÁMEČNÍK

MUSICA CONCERTANTE PER ORCHESTRA D'ARCHI

- I. Allegro energico 4'08"
II. Allegro scherzando 2'15"
III. Andante lento 7'20"
IV. Prestissimo. Moto perpetuo 2'20"

pantor
STERE
11 0580
Kčs 44,-

Václav Riedlbauch (nar. 1947) je typem umělce, který v každém díle hledá a znovu zakotví svůj vztah ke světu; je to zvláštní vztah, příznačný osobitým obrazným viděním. Tento pohled transponován do zvukového tvaru skladby a evokován u posluchače různými technikami před vším ve složce melodické („nepravý citát“, obecná nota atd.). V Sonátě pro dechy a bicí, zvaná Rožmberská (1971) autor jako by předkládal vlastní hypotézu o vývoji lidové písně na našem území a jejího využití v umělé hudbě; od vlastní stylizace renesančního vícehlasu dochází přes melodii blízkou středověké lidové písni až k „romantickému“ a soudobému pohledu na materiál, jehož původ je obecný, nikoli autenticky folklórní. V organickém tvaru je zachycena Riedlbauchova vlastní verze „rožmberské“ hudby, konfrontované se současnými možnostmi zvoleného ensemblu.

Ladislav Kubík (nar. 1947) svojí dnes už známou komposicí Nárek bojovníkovy ženy otevřel pro sebe nový způsob hudebního vyjadřování. Dále pokračuje v kultivaci a rozvíjení tohoto jazyka, který znamená vlastní modifikaci výsledků soudobé „polské“ školy a umožňuje autorovi postihnout jak impulsivní, tak racionální složku tvůrčího procesu. Důležitým bodem Kubíkova vývoje v těchto souvislostech je Koncert pro klavír a orchestr (1975); primárním vyjadřovacím prostředkem je v něm barva zvuku, vznikající jako výslednice kupení a přeskupování figur a změny hudební sazby. Základním obsahovým záměrem je řešení vztahu individuálního a obecného, který skladatel snaží přenést do kontraposice sólového nástroje a orchestru.

Skladatelský profil Petra Fialy (nar. 1943) je určen už jeho vyškolněním — absolutorium brněnské JAMU mu dalo solidní orientaci v novodobých skladebných technikách. S tímto materiálem dnes svobodně nakládá a na jeho základě si tvoří svůj osobitý rukopis. Musica festiva per organo patří do řady jeho varhanních komposic, jež jsou těsně spjaty s důvěrnou znalostí nástroje a jeho charakteru. Virtuózní hudba zahrnuje v sobě také implikace slavnosti, jež jsou dány nejen sazbou a zvukem, ale také sociální funkcí nástroje.

Evžen Zámečník (nar. 1939) dělí svůj čas mezi profesi orchestrálního hráče ve Státní filharmonii Brno a komposici; studoval na brněnské JAMU a poté na mnichovské Státní vysoké hudební škole. Jeho dílo zahrnuje zatím dvě opery (středověká Fraška o kádi a Ferda Mravenec na náměstí Sekorovy dětské knížky), díla kantátová, orchestrální (In memoriam Igor Stravinskij, Hukvaldské a komorní (Meditace pro smyčcový kvartet na paměť Jiřího Trávníčka, II. smyčcový kvartet skladby pro housle) atd. Musica concertante per orchestra d'archi (1973) reprezentuje neoklasickou tvůrčí období skladatele, dnes už uzavírané. Je pro ni příznačná velká znalost orchestrální sazby, schopnost prezentovat smyčcový soubor v jeho nejlepších a nejděčnějších polohách; především tímto cílem je určován hudební obsah skladby.

The Concerto for piano and orchestra (1975) by Ladislav Kubík constitutes another step forward in the composer's striving for a more sophisticated musical idiom based on the accomplishments of the contemporary Polish school. The work's prime means of expression is the sound color generated by the changes and permutations of figures. The composer seeks to make the music interpret the relationship between the specific and the general; rising from the mass of orchestral sound, the piano establishes its own independent existence, only to be engulfed again in the final by the element from which it was born.

The Sonata for winds and percussion (The Rožmberk Sonata) of 1971 amounts to a hypothesis proposed forward by Václav Riedlbauch on the development of the folk song and of its treatment in contemporary music on the territory of Czechoslovakia — from the stylized multi-voice approach of the Renaissance through melodies akin to the medieval folk song to the “romantic” and contemporary view. The composer also presents his own version of the Rožmberk court orchestra, confronted with the contemporary potential of the instrumental cast.

The Musica festiva per organo is one of the works in which Petr Fiala makes use of his intimate acquaintance with the organ. The composition, written with a virtuoso flair, shows awareness not only of the potential of the instrument's texture and sound, but also of its social function.

The Musica concertante per orchestra d'archi (1973) represents Evžen Zámečník's neo-classicist orientation, which he has since abandoned. The composer's prime objective in the shaping of the work's content was to present the string ensemble at its best and most rewarding.

Nahráno / Recorded at:

Dům umělců 1975 / The House Artists 1975, Studio Čs. rozhlasu Praha 1977 /

Czechoslovak Radio Studio Prague 1977, Besední dům Brno 1975 / The Beseda House at Brno 1975

Hudební režie / Music Directors: Pavel Kühn, dr. Jaroslav Smolka

Zvuková režie / Sound Engineers: Miroslav Mareš, Miloslav Kulhan

Cover © Eva Hulíková 1977

Photo © Jiří Hanzlík 1977

Sleevenote © Jan Dehner 1977

PANTON, Řečnická 12 118 39 Praha 1

Peter Toperczer — klavír / piano (2/I)
Harmonie českých filharmoniků / Harmony of the Czech Philharmonic Orchestra (1/I)
Symfonický orchestr Čs. rozhlasu /
Czechoslovak Radio Symphony Orchestra (2/I)
Kamila Klugarová — varhany / organ (1/II)
Státní filharmonie Brno / The Brno State Philharmonic Orchestra (2/II)
řídí / under Jiří Bělohlávek (1, 2/I, 2/II)